

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 01 august 2015, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Ioan 3:1-3**: „*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat*”.

Îi aducem mulțumire Domnului pentru minunatele cântări pe care le-am cântat împreună cu corul. În ultima cântare, noi am cântat „Bine e în Hristos”. Cât de des în situațiile în care ne aflăm nu ne merge bine deloc și nu ne simțim bine, dar în Domnul, dacă noi stăm liniștiți în fiecare situație, atunci pacea lui Dumnezeu care este mai presus de orice pricepere va stăpâni inimile și simțurile noastre.

Pentru mine ziua de azi este o zi deosebită, este o zi pe care Domnul a făcut-o, o aducere aminte a ultimei călătorii misionare.

Toți frații transmit saluturi călduroase. Noi suntem mulțumitori pentru toți frații din toate limbile și din toate țările care stau la dispoziția Domnului pentru ca Cuvântul să fie purtat și hrana să fie împărțită.

Înainte să dau o mărturie scurtă, dorim să urmărim o înregistrare de circa nouă minute cu adunările din ultima călătorie misionară. Cred că au fost trei localități în care am filmat. Apoi voi da o mărturie scurtă (...). Îi mulțumim Domnului. Voi ați văzut pe scurt ceea ce a făcut Dumnezeu și noi Îi suntem mulțumitori Domnului că El a dăruit foarte mult har. Noi Îi suntem foarte, foarte mulțumitori.

Încă o dată le mulțumim fraților noștri din toată inima. Congo este o țară unde frații n-au alunecat în învățături străine, ci, cu adevărat au rămas în Cuvântul Domnului și rodul se vede. Permiteți-mi această

observație: dacă au fost adunați 12.000 de persoane sau dacă au fost adunați 4000 sau 18000 de persoane, nouăzeci și cinci la sută din acești ascultători sunt frații și surorile noastre. Este normal ca în adunările locale de acolo să fie adunați patru, cinci sau șase mii de frați și surori ca să asculte Cuvântul. Ei sunt și astăzi adunați ca să asculte vestirea. Noi îi salutăm pe toți indiferent unde sunt ei adunați, fie în Kolwezi, fie în Lubumbashi, fie în Goma, Kinshasa, în Mbuji Mayi, în Kizangani, indiferent unde se află ei, fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații și surorile noastre. Suntem mulțumitori pentru posibilitățile create. De 38 de ani vizitez această țară și de fiecare dată Domnul a dăruit har multora. Lui Îi aducem cinste pentru aceasta.

Avem și alte mărturii. O mărturie deosebită: astăzi a avut loc prima transmitere a programelor TV din Golful Persic, de la televiziunea principală din Pakistan. Astăzi la ora 16 a fost transmisă emisiunea „Slujba profetică și apostolică”. Timp de un an, în fiecare sâmbătă, vom avea o transmisie. În fiecare miercuri acest program va fi reluat pentru ca întreaga regiune să poată auzi Cuvântul Domnului. Îi suntem foarte mulțumitori fratelui nostru Michael care se ocupă, aranjează și face tot ce este posibil pentru aceste transmisii. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi aducem toată lauda și mulțumirea că putem folosi toate posibilitățile ca să vestim tuturor Cuvântul Domnului. Frații pot confirma, în Kinshasa, președintele a ascultat întreaga predică. Președintele Kabila i-a poruncit cardinalului să asculte și el predica. Dumnezeu face lucruri mari. Acolo predicile au fost transmise de televiziune și întreaga țară a fost vizitată de harul lui Dumnezeu. Suntem foarte, foarte mulțumitori. În cercuri de frați mai restrânse am spus că în acest fel încă n-am trăit-o niciodată. Într-o clădire, la aeroport, în sala de așteptare unde oamenii intră și ies în permanență, dintr-o dată, un polițist s-a oprit în fața mea și mi-a spus: „Eu doresc să vă rugați pentru mine. V-am văzut la televizor”. În acea sală de așteptare m-am rugat pentru acel polițist. Am putea aminti și de alte cazuri, de lucrurile mari pe care le-a făcut Dumnezeu. Astăzi noi suntem în acest loc să-L trăim din nou pe Dumnezeu, pentru ca viața noastră să o dedicăm din nou Domnului. Așa cum a amintit fratele nostru, să se fi meritat că noi facem călătorii lungi ca să auzim Cuvântul Domnului. Am putea da multe mărturii despre ceea ce se

întâmplă în mod deosebit cu Israelul. Dar Domnul Dumnezeu veghează peste tot și El nu întârzie niciodată. Tot ceea ce a hotărât El se va întâmpla întocmai.

Din țara noastră vin știrile cele mai proaste. Într-o publicație de marți stă scris cu litere mari: „Biblia lutherană să fie revizuită din nou”. Cincisprezece mii de locuri din biblie să fie modificate. Apoi nu o să mai apară scris: „Duhul lui Dumnezeu plutea”, ci o să fie scris: „Vântul plutea”. Este de neconceput ce-și permit oamenii să facă, este inacceptabil. Ei vor ca această biblie să fie pregătită și să stea la dispoziție pentru anul jubiliar 2017. Pur și simplu te simți groaznic dacă te gândești cât de departe au ajuns oamenii cu batjocura la adresa lui Dumnezeu și a Cuvântului Său! Desigur, există diferite traduceri și există niște mici diferențe, dar pentru un om care a primit har înaintea lui Dumnezeu nu este nicio problemă. Toți aceia care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu recunosc adevărul. Am putea intra în unele amănunte, dar avem un Cuvânt minunat pe care l-am auzit la începutul adunării. Frați și surori, respectul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit față de Cuvântul Lui este cel mai mare cadou pe care noi l-am fi putut primi. Pur și simplu să crezi cum zice Scriptura.

Citim încă o dată puternicul cuvânt din scrisoarea lui Ioan, din 1 Ioan 3:2: „*Praiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este*”. Aceasta ne aduce imediat înapoi la 1 Tes. 4, că Domnul Se va reîntoarce și, mai întâi vor învia morții în Hristos și apoi noi, care suntem în viață, vom fi schimbați și împreună cu ei vom fi răpiți ca să ne întâlnim cu Domnul și vom intra în odaia de nuntă.

Dacă ne gândim ce se crede în mijlocul acelor care se referă la fratele Branham, atunci încă o dată ți se face rău. Când fratele din Virginia mi-a spus: „Frate Frank, răpirea a avut deja loc”, eu m-am uitat la el și l-am întreat: „Cum?”. El a spus: „Este o descoperire. Dacă ai descoperirea atunci tu ești deja răpit”. Eu am spus: „O clipă te rog. Nu merge așa. Tu ești aici și eu sunt aici. Tu nu ești schimbat și nici eu nu sunt schimbat”. Cu adevărat el a spus: „Eu sunt răpit și tu încă mai ești aici”. Eu i-am spus: „Amândoi suntem aici”. Nu, nu! Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru claritate, pentru claritatea din

Cuvântul lui Dumnezeu. Când va veni Domnul nostru noi Îl vom vedea și noi vom fi schimbați – aceasta-i toată taina.

Frați și surori, de fiecare dată când cântăm cântările care ating esența «Sângele noului legământ», despre ce este vorba? În Sânge este viața. Domnul nostru Și-a vărsat Sângele, Și-a dat viața pentru tine și pentru mine. Noi am accentuat aceasta de fiecare dată: suntem mulțumitori pentru descoperirea pe care Dumnezeu i-a dăruit-o fratelui Branham care a putut spune: „Îngerul Domnului era în camera mea și mi-a spus exact ce s-a întâmplat în acea zi”. Pentru că păcatul originar a avut loc prin zămislire în carne și sânge, de aceea a trebuit ca Domnul nostru să vină într-un trup zămislit prin Duhul, pentru ca să-Și verse Sângele și să-Și dea viața pentru noi și astfel să fim răscumparați din decădere, să primim iertarea, împăcarea cu Dumnezeu și viața veșnică.

Apoi, imediat, în cuvântul de început este evidențiat ceea ce Domnul a spus, că Domnul Își confirmă Cuvântul Său. Referitor la aceasta trebuie să citim ultimele două versete din Marcu 16:19-20: *„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-le însoțeau. Amin”*.

Domnul a lucrat împreună cu ei. Nu a fost doar o propovăduire, ci au fost niște rezultate: salvare, eliberare și vindecare. Frați și surori, pe așa ceva contăm și în această seară. Pentru că așa sună însărcinarea originală, că: în Numele Domnului nostru, iertarea și împăcarea trebuie propovăduite tuturor popoarelor, Luca 24. Aceasta o facem noi acum. Noi nu avem doar un mesaj, noi avem un mesaj divin: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Întoarceți-vă la Dumnezeu, întoarceți-vă la Cuvânt, întoarceți-vă înapoi la fundamentul străvechi.

Apoi, cine dorește să citească afirmațiile fratelui Branham poate vedea ce leagă el cu cuvântul „mesaj” – înapoi la învățătura apostolică; și „mesajul” este înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu atunci.

Aici în Luca 24:44-47 avem porunca și cuvintele Domnului nostru: *„Apoi le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că*

trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.» Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: «Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim»". Aici noi avem esența însărcinării divine: pocăința spre iertarea păcatelor.

Fără pocăință nu este posibilă nicio iertare. Mai întâi Duhul lui Dumnezeu trebuie să vină peste noi, să ne convingă de păcat, și o părere de rău să se ridice în noi, ca să ne putem pocăi și să spunem: „Doamne, iartă-mă, dăruiește-mi har! Te rog, nu-mi ține în socoteală nimic”. Ioan Botezătorul și-a început propovăduirea cu cuvântul „pocăință”: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”. Și Domnul nostru și-a început propovăduirea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”. Petru, în prima lui predică a spus: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”.

Frați și surori, să spunem înaintea Feței lui Dumnezeu despre ce este vorba astăzi. Nu doar să vorbim despre un mesaj. Este vorba despre trăirile mântuitoare pe care noi trebuie să le avem în mod personal cu Dumnezeu. Învățătura vine după aceea. Dar mai întâi trebuie să primim har înaintea lui Dumnezeu și să spunem: „Doamne, ia-mă, eu sunt un păcătos, sunt un om nenorocit. N-am nicio valoare. Iartă-mă, primește-mă așa cum sunt și dăruiește-mi har. Sunt un păcătos”. Atunci noi vom trăi că și lacrimile noastre vor izbucni și înaintea Feței lui Dumnezeu ne recunoaștem cum suntem. De ce o spun? Sunt mulți oameni noi în mijlocul nostru, sunt mulți tineri în mijlocul nostru care încă nu L-au trăit pe Dumnezeu. Noi dorim cu adevărat ca toți să fie prezenți atunci când Domnul Se va întoarce să-i ia Acasă pe ai Săi.

Apoi Însuși Domnul nostru a spus că numai dacă cineva este născut din nou, altfel el nu poate vedea Împărăția cerurilor; atunci și aceasta se adaugă. Nu doar iertare, nu doar împăcare, har și mântuire, ci Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie semănat ca sămânță în inima noastră, pentru ca Duhul Sfânt să poată veni peste această sămânță a Cuvântului și să poată crea în noi viața nouă, divină. Sunt atâtea

legături care ne călăuzesc spre Dumnezeu. Cu adevărat să știm că Domnul are intenții bune cu noi și dorește ca noi toți să ajungem la țintă.

Frați și surori, punctul principal despre care este vorba acum: eu mi-am pus în gând ca în fiecare adunare să vă citesc însărcinarea divină care a fost dată fratelui Branham. Pur și simplu să știți că noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci putem recunoaște ziua, mesajul și mesagerul trimis de Dumnezeu. Noi respectăm însărcinarea divină. Când Domnul trimite pe cineva atunci putem să-l primim și să credem din inimă ceea ce a spus Dumnezeu și însărcinarea pe care el trebuie s-o împlinească. De aceea nu vă supărați pe mine, dar de fiecare dată trebuie s-o repetăm. Astăzi nu ajută pe nimeni la nimic doar să citească Matei 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Câți evangheliști predică propria lor evanghelie! Deja în Gal. 1 Pavel a scris ce se întâmplă cu astfel de oameni care nu predică Evanghelia pe care el sau apostolii au propovăduit-o. În acea zi ei vor veni și vor spune: „N-am făcut noi în Numele Tău...n-am făcut noi în Numele Tău...?”. Domnul va trebui să le spună: „Nu vă cunosc”.

Harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu este cu adevărat să credem făgăduința dată de Dumnezeu, că El va trimite un proroc, și-a găsit împlinirea și mesajul este purtat până la marginile pământului. Frați și surori, dați-vă odată seama, dintre cele 192 de țări care fac schimb de ambasadori, noi ajungem la 172 dintre acestea, iar restul de 20 de țări sunt ajunse prin cei din țările învecinate. Această Evanghelie a Împărăției, cu tot ceea ce aparține, este predicată acum ca mărturie.

Permiteți-mi să v-o citesc acum. „La malul râului au fost prezenți mulți oameni și reporteri. Atunci mi-a spus din nou: *«Privește în sus!»*. Și când m-am uitat în sus, această lumină s-a coborât. Unii au leșinat și un glas puternic, care a cutremurat întreaga regiune, a spus: *«Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos»*. Nu eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”.

Este puternic că noi putem respecta aceasta și știm că Dumnezeu Și-a luat mesagerul, dar mesajul, Cuvântul proaspăt care ne-a fost descoperit de la tronul lui Dumnezeu, ne-a rămas. Dumnezeu ne-a călăuzit în locul preasfânt, chivotul legământului este deschis, toate tainele sunt făcute de cunoscut și noi putem crede așa cum zice Scriptura.

Frați și surori, cu privire la Cina Domnului, anul acesta noi încă n-am serbat niciodată Cina. Totuși, dintr-o dată mi-a venit gândul: oamenii vin de aproape și de departe. Permiteți-mi s-o mai spun și aceasta repede. Ar fi bine, dacă toate bisericile, în toate locurile și în adunările de casă ar putea serba Cina Domnului, independent de noi aici. Vă spun și de ce. Pentru că de trei ori este scris că ei au frânt pâinea în casele lor. Dacă aici serbăm Cina o dată sau de două ori pe an, atunci o facem pentru aceia care trăiesc împrăștiți, pentru ca și ei să poată avea parte de Cina Domnului. Pentru că de fiecare dată când luăm această Cină noi mărturisim ceea ce a făcut Domnul pentru noi.

Astăzi îmi este pe inimă ceva deosebit în legătură cu iertarea, cu harul. Aceasta este în rugăciunea Domnului „Tatăl nostru”. Permiteți-mi să citesc din Matei 6. Sunt de părere că cei care pot, să se ridice în picioare. Domnul ne-a învățat cum să ne rugăm. Domnul însuși ne-a poruncit cum să ne rugăm. Vă rog să fim atenți la fiecare afirmație care urmează aici.

Citim din Matei 6 începând de la v. 9: „*Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău*”. Noi spunem „Amin”. Sfințească-se Numele Tău, care este mai presus decât orice nume.

Vers. 10: „*vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ*”. Să spunem „Amin”. Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Noi încă mai suntem pe pământ. Fie ca astăzi, dorința noastră sinceră să fie: „*Facă-se voia Ta în viața mea*”.

Vers. 11: „*Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi*”. Noi spunem „Amin” pentru că Domnul, cu adevărat, ne dăruiește destulă hrană în ambele domenii.

Dar acum vine lucrul principal: „*și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri*” (v. 12). Iartă-ne pe noi așa cum și noi îi iertăm pe ceilalți. Nu ne ține în socoteală nimic așa

cum și noi nu socotim nimănui nimic. Iartă-ne pe deplin, total, pentru ca să nu mai rămână nimic, să nu mai fie nicio restanță.

Apoi v. 13: „și nu ne lăsa pe noi în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău (călăuzește-ne în așa fel încât să nu cădem în ispită și scapă-ne de rău)”.

Acum vine versetul cel mai important pentru noi toți, v. 14-15: „Dacă ierțați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu ierțați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre”.

Acest lucru mi-a atins inima astăzi în mod deosebit. Peste tot sunt necazuri, peste tot sunt neînțelegeri. Fie la tineri sau la bătrâni, fie în căsnicie, fie în familii, și de cele mai multe ori iertarea este marea problemă. Cu adevărat să ierți din toată inima; pentru ca și noi să putem fi ierțați. Aceste versete biblice să ne vorbească nouă tuturor: „Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Iartă-ne așa cum și noi am iertat. Nu ne ține în socoteală nimic așa cum nici noi nu socotim nimic nimănui. Dăruiește-ne prin har o iertare deplină, o împăcare deplină. Pentru că așa a scris-o și Pavel, că nouă ne-a fost dăruită slujba împăcării, ca să putem striga: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Noi propovăduim această Evanghelie minunată a harului lui Dumnezeu și spunem încă o dată: Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine. Sângele noului legământ a fost vărsat, zapisul care ne învinuia a fost rupt și noi ne putem primi unii pe alții așa cum ne-a primit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru. Și astăzi noi putem serba Cina Domnului unii cu alții și știm că noi o vom serba din nou la Domnul. Așa cum Însuși Mântuitorul nostru a spus în Matei 26; noi avem confirmarea a ceea ce a spus Domnul nostru atunci.

Matei 26 începând de la v. 26: „Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.» Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu»”.

Frați și surori, să mai citim din Colos. 1:21-22. În Coloseni 1 avem un rezumat al lucrurilor despre care este vorba astăzi. Col. 1:21-22: „*Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină*”. Cine poate cuprinde aceasta? Nicio acuzație. Neprihăniți înaintea lui Dumnezeu.

Eu mi-am notat ceea ce le-a spus fratele Branham în 25 noiembrie 1965 adevăraților credincioși. „Voi sunteți Mireasa, fecioarele curate ale Fiului lui Dumnezeu. Fiecare bărbat, fiecare femeie, care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu sunt spălați cu Sângele lui Isus Hristos de fiecare păcat; voi sunteți liberi și trăiți prin credința în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum este scris. Înaintea lui Dumnezeu sunteți așa cum n-ați fi păcătuit niciodată. Voi sunteți desăvârșiți prin Sângele lui Isus Hristos”. Puternic!

Răscumpărarea a avut loc cu adevărat. Să nu ne mai uităm la slăbiciunile și scăpările noastre. Să dezbrăcăm omul vechi, să îmbrăcăm omul nou și să spunem: „Dumnezeule Îți mulțumesc pentru harul pe care l-am primit”. Noi putem lauda și proslăvi Sângele, Cuvântul și Duhul și știm că Domnul a făcut și va face totul bine la revenirea Lui, când va avea loc și schimbarea trupurilor noastre.

Să mai spunem spre cinstea Domnului. Noi am primit har ca să purtăm Cuvântul mai departe, am primit har ca să ducem ultimul mesaj, ultima chemare și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta de glasul Lui. Permiteți-mi să accentuez aceasta de fiecare dată: adevărații bărbați trimiși de Dumnezeu nu leagă poporul cu persoana lor, ci cu adevărat leagă poporul cu Dumnezeu. De aceea de când fratele Branham a plecat Acasă noi suntem în legătură cu Dumnezeu. Noi suntem urmașii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi nu urmăm pe un Pavel, nu urmăm pe un frate Branham sau pe un frate Frank. Noi Îl urmăm pe Domnul nostru care ne-a răscumpărat, care Și-a dat viața pentru noi. De aceea noi suntem mulțumitori că mesagerii Lui au propovăduit Cuvântul și-l propovăduiesc mai departe.

Dacă mă vedeți pe mine cu o față îndurerată atunci este pentru că sunt atâtea direcții diferite. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu, există o

direcție adevărată care se îndreaptă după Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta o putem spune: Dumnezeu ne-a deschis mintea și noi am înțeles tot ceea ce a învățat fratele Branham, începând de la căderea în păcat, de la început, până în veșnicie. Pentru acela care a fost luminat de Duhul lui Dumnezeu totul este descoperit, clar și bine înțeles. Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul, până la punctul important, că fratele Branham a trebuit să spună: „Nu că eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. De aceea purtăm noi acest mesaj divin. Noi n-am avea un mesaj dacă nu ar fi fost un mesager. Dumnezeu a trebuit să trimită un bărbat pentru ca să ne descopere Cuvântul care a fost făgăduit pentru timpul nostru și să ne călăuzească în planul de mântuire al Dumnezeului nostru pentru acest timp și în acest timp.

Acum vom cânta o cântare, înainte să auzim cuvintele pentru Cină, și-i rugăm pe frați să pregătească masa.

Fratele Helmuth Miskys: Ne ridicăm cu toții pentru rugăciune. Vrem să ne rugăm împreună. Tatăl nostru ceresc, suntem atât de mulțumitori pentru har, credincioșie, pentru dragostea pe care noi am trăit-o din nou, pentru mântuirea care este în Sângele și rănilor lui Isus. Doamne, astăzi noi putem avea din nou această părtășie cu Tine și unii cu alții. Tu ai tânjit să ai această părtășie cu ucenicii Tăi, și în seara aceasta cu noi. Doamne, Te rugăm binecuvântează această Cină, binecuvântează pâinea pe care o vom frânge, care reprezintă Trupul Tău, care a fost frânt pentru noi toți. Doamne, ajută-ne să ne cercetăm și să avem parte de această Cină. Acum Îți dedicăm din nou viețile noastre și Te rugăm, curăță-ne prin Sângele lui Isus Hristos de toate păcatele.

Doamne, așa cum am auzit înainte, iartă-ne așa cum noi îi iertăm pe toți, toți aceia care sunt vinovați față de noi! Doamne, lasă-ne să trăim un ceas de împăcare înaintea tronului Tău de har! Binecuvântează-ne acum pe toți care suntem o parte a acestui Trup și dăruiește-ne har. Doamne, să ne gândim la Tine, în dragostea divină, ce lucruri mari ai făcut Tu în viața noastră! Ție Îți aducem închinare, slavă, cinste și mulțumire, în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Aleluia! Amin.

Fratele Paul Schmidt: Mare Dumnezeu, Doamne, Tu care atunci când ai fost cu ucenicii Tăi ai luat pâinea și ai frânt-o, așa stăm noi înaintea Feței Tale și Te rugăm binecuvântează Tu această pâine și pe toți aceia care vor avea parte de această pâine. Doamne din ceruri, așa cum ai frânt-o Tu atunci așa o frângem noi acum. Te rugăm binecuvântează această pâine, binecuvântează-o spre slava Numelui Tău, Isus. Îți mulțumim pentru aceasta și binecuvântează fiecare persoană care are parte de aceasta. Amin.

Fratele Frank: În timp ce se frânge pâinea, permiteți-mi să citesc cuvintele din 1 Cor. 11, începând de la v. 26: *„Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”*.

Trebuie să citim acest Cuvânt și să spunem că toți aceia care au acceptat și au primit răscumpărarea pot să se cerceteze personal și apoi să mănânce și să bea. Dar vă rog, numai aceia care au trăit răscumpărarea în mod personal, care pot spune: „Atât de sigur cum soarele strălucește pe cer, atât de sigur eu păcătosul am primit iertarea”.

Cina este o aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru noi. Dar trebuie să se fi întâmplat pentru noi, trebuie să se fi întâmplat cu noi, în noi și prin noi, așa ca răscumpărarea deplină, iertarea, împăcarea, harul și mântuirea s-o fi primit, prin har. Așadar să ne cercetăm personal. Să nu-l cercetăm pe vecinul. Noi am citit-o în Matei 6, în rugăciunea Domnului nostru: să iertăm din toată inima! Dar încă o dată accentul, exact același lucru ca pentru botez se potrivește și pentru Cină: poate să se boteze numai acela care a acceptat și a primit iertarea păcatelor prin credință; botezul este confirmarea că noi am acceptat și am primit iertarea. De aceea, mai întâi, trebuie să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor. Și cum este scris în Marcu 16:16: *„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit”*. Același lucru se potrivește și cu Cina. Avem nevoie de trăirea mântuitoare pentru ca să putem lua paharul și pâinea.

Acum toți ne vom pleca capetele. Vom rămâne liniștiți în rugăciune. Și toți aceia care nu au această siguranță și doresc s-o primească acum, ne vom ruga unii cu alții și unii pentru alții, pentru ca toți să luăm această Cină într-un mod vrednic, toți aceia care și-au dedicat viața lor Domnului, au acceptat și au primit răscumpărarea, eliberarea și iertarea.

În timp ce ne plecăm capetele, pot să întreb cine dorește să fie inclus în această rugăciune? Să ridice scurt mâna. Peste tot mâinile sunt ridicate.

Iubite Domn, lasă ca astăzi să fie cunoscut că noi am auzit Evanghelia harului împăcării și iertării, prin Sângele Mielului și că, noi, astăzi, credem din inimă că Tu, Miel al lui Dumnezeu, ai murit pentru noi pe crucea Golgotei, Te-ai jertfit, Ți-ai vărsat Sângele, Sângele noului legământ.

Iubite Domn, acum Te rugăm împreună: Iartă-ne! Iartă-ne! Iartă-ne pe toți! Iartă-ne pe toți care suntem astăzi aici! Te rog în Numele Domnului nostru Isus Hristos! Credeți acum, primiți-o și aveți parte de Cina Domnului, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.